

Vijftiende preek over Johannes 16 vers 7

Doch Ik zeg u de waarheid: het is u nut, dat Ik wegga; want indien Ik niet wegga, zo zal de Trooster tot u niet komen; maar indien Ik heenga, zo zal Ik Hem tot u zenden.

Niet zonder grote reden noemt de Heere zichzelf een Medicijnmeester; gelijk Hij zegt: *Ik, de Heere, ben uw Medicijnmeester*; en daar benevens ook de Zaligmaker, Die als een Medicijnmeester der ziel, geen gezonden, maar de zieken van node hebben. Een doktersambt is, dat hij eerst de lijder zijn gebreken ontdekt, en dat hij ook middelen geeft om die te genezen. Zo doet ook de Heere God; eerst komt Hij de kwalen van de ziel ontdekken, of bekend maken; dit deed ook Christus, zeggende: *O gij boos en verkeerd geslacht! hoe lang zal Ik nog met u te doen hebben?* En tot de twee discipelen, als Hij met hen naar Emmaüs ging: *O, gij onverstandigen en tragen van hart, om te geloven al wat in de wet geschreven staat.* Waardoor Hij hun ongelovigheid aanwijst van hetgeen Mozes en de profeten van Hem voorzeggd hadden. Dan geeft Hij hun ook geneesmiddelen tot genezing van hun gebreken; want Hij had een tong der geleerden, om met de moe een woord op de rechte tijd te spreken. Ja, Hij is gezonden om te verbinden de verbrokenen van hart. En om niet ver te gaan, die beide doet de Heere Jezus in dit hoofdstuk.

Eerst wijst Hij hun gebrek aan in hun zorgeloosheid; daarnevens hun grote droefheid, als Hij hun zei, dat Hij zou heengaan. Nu hun zonden dus ontdekt hebbende, zo komt Hij terstond de geneesmiddelen te gebruiken in onze tekstwoorden, waarin twee hoofdstukken zijn.

- I. Een voorstel: *Doch Ik zeg u de waarheid, het is u nut dat Ik heenga.*
- II. 't Gevolg: *Want indien Ik niet wegga, zo zal de Trooster tot u niet komen.*

I. In 't voorstel komen ons deze twee zaken voor:

1. Een voorrede van de Persoon die spreekt, *Ik zeg u.*
2. Een verzekering van Hem die spreekt, *Ik zeg u de waarheid.*
3. De voorgestelde zaak, zijn weggaan, de manier en nuttigheid. Hij zegt: *het is u nut dat Ik heenga.*

I. 1. De Persoon, die spreekt is geen discipel of apostel, maar het is die, van welke de Vader zei: *Deze is Mijn geliefde Zoon, in Dewelke Mijn ziel een welbehagen heeft.* Hij wist de gehele raad Gods, die Hem in de schoot van Zijn Vader was geopenbaard, en ook ons verklaard en bekend gemaakt, zodat Hij met vastheid zeggen kon: *Ik zeg u, dat het u nut is dat Ik heenga. Ik, die het wel weet, en ook wel kan weten, want Ik ben ook God, en daarom neemt het aan.*

Daar voegt Hij vooraan 't woordje doch, dat tegen hun murmurering staat die zij onder elkaar hadden, dat het hun nuttiger ware, dat Hij bij hun op de aarde bleef; gelijk zij altijd droomden dat Hij een aards koninkrijk zou oprichten, gelijk wij dat kunnen zien in de twee zonen van Zebedeüs, waarvan de een begeerde te zitten aan zijn rechterhand, en de ander aan zijn linkerhand, als Hij in zijn Koninkrijk zou gekomen zijn. Ja, ook de andere discipelen vraagden Hem: *Heere, wanneer zult Gij het rijk weer oprichten?* Waarop Hij hen ook bestraffende om hun vleselijke aardsgezindheid, antwoordde: *Het staat u niet toe te weten de dag en het uur, welke bij mijn Vader besteld zijn.* En omdat deze inbeeldingen bij hen waren, daarom oordeelden zij, dat zijn bijzijn hun nut was. *Doch ofschoon gij dit denkt en zegt, Ik zeg u (die het beter weet) dat het u nutter is, dat ik heenga.*

2. Daarbij doet de Zaligmaker nog een bevestigend woord: *Ik zeg u de waarheid.*

Niet dat Jezus ooit onwaarheid sprak, want Hij was de Waarheid zelf, en er is nooit bedrog in Zijn mond gevonden. Maar dat doet Hij om hun zwakheden wil; evenals God zo menigmaal de zwakken mens daardoor te hulp komt, om de zaak die Hij spreekt, temeer door aan hen te verzekeren;

evenals Paulus zegt, dat God met een eed daar tussen gekomen is, omdat door twee onveranderlijke dingen, in welke het onmogelijk is dat God liegen kon, wij een sterke vertroosting zouden verkrijgen: also was het om onzentwil. Dit zegt Hij tot hun verzekering, omdat zij het te beter zouden geloven hetgeen Hij tot hen zei: *Ziet, Ik zeg u, dat Ik, uw Meester, waarlijk zal weggaan, tot uw nut.*

3. De voorgestelde zaak, zijn weggaan, de manier en nuttigheid. Hij zegt: *het is u nut dat Ik heenga.* Dit geeft te kennen, dat de zaken niet alleen geoorloofd waren, maar ook voordelig; alsof de Zaligmaker wilde zeggen: "Mijn discipelen, het is een zaak die niet alleen Mij, maar ook u voordelig is. Het behoorde u genoeg te zijn, als Ik daardoor maar verheerlijkt werd, maar nu. zult gij daardoor groot voordeel verkrijgen, daarom neemt het aan, en geloof het dat het u nut is." Nu, de zaak die voorgesteld wordt is Zijn weggaan, door die droevige weg van Zijn lijden en sterven, op welke Zijn hemelvaart en verheerlijking is gevolgd. Dit lijden moest op Christus komen, en de heerlijkheid daarop volgen, ook ten goede van Jezus' discipelen en navolgers. Hieruit vloeit dat het weggaan van de Zaligmaker door Zijn lijden en hemelvaart, om zo verheerlijkt te worden, ten beste van Zijn volk is. Dit wist de hogepriester Kájafas hoewel onwetende te zeggen, *dat het beter was dat een voor het volk stierf, dan dat het gehele volk verloren ging, Joh. 11: 50.* En Paulus zegt, Hebr. 2: 13, *dat Christus door Zijn dood heeft teniet gedaan, degene, die de macht des doods had, opdat Hij ook verlossen zou die met vrees des doods geheel hun leven de dienstbaarheid onderworpen waren.*

Maar dit zal bij de eerste aanblik wat vreemd schijnen, dat Jezus' weggaan voor Zijn discipelen nuttig kon zijn in die tijd als zij zo zwak waren, en zich al begonnen te verstroomen, en waarop zulk een grote vervolging zou volgen, wanneer men hen vangen en doden zou, en die zulks deden, meenden God een dienst te doen. Als in zulke tijden de Meester wegging, hoe konden wij daar voordeel bij krijgen?

Ja, groot voordeel. Dus kregen wij door Zijn weggaan een bezitting in de hemel. Nu hebben wij daar een Voorbidder, en daardoor verkrijgt men de Heilige Geest van de hemel. Ja, wij krijgen een hemelse ziel, meerdere kracht van Christus' Godheid; dat immers voor ons nuttige zaken zijn.

1. Zo wordt door Jezus' weggaan ons een plaats bereid in de hemel. Dat er eens een boodschapper of dienstbode werd vooruit gezonden, naar het hof eens konings, om ons daar plaats te bereiden, zouden wij niet in een dat we een grote zaak verkregen? Maar hier gaat de Heere van de hemel zelf heen, om ons niet alleen daar een plaats te geven, maar er ook vrije bezitting van te schenken: dat de Zaligmaker Zelf zegt, Joh. 14: 2: *In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; Ik ga heen om u een plaats te bereiden. opdat gij mag zijn waar Ik ben.* Dus heeft de Heere Jezus ons laats en vrije bezitting in de hemel gegeven.
2. Wij hebben ook een Voorbidder in de hemel, die bij de Vader onze Voorspraak is. Zou men niet menen een grote zaak verkregen te hebben, wanneer wij een wijs advocaat bij de koning hadden, die hem onze zaak voordroeg? Maar nu hebben wij veel meer nu de Zoon van God zelf onze Voorspraak is bij de Vader, en onze Advocaat bij de Hemelkoning. Immers Hij wordt altoos gehoord. Is dit dan niet een groot voordeel hetgeen wij verkrijgen? En mag dan Christus niet met recht zeggen: *het is u nut dat Ik wegga, naar de hemel, om te verschijnen voor Gods aangezicht, voor ons beste?* Hebr. 9: 9.4.

De hogepriester eens in 't jaar ingaande in 't heilige der heiligen, deed daar deze drie zaken:

- (1) Dat Hij daar inkwam met het bloed van 't geen bij geofferd had, en dat voor Jehovah droeg tot verzoening van de zonden van het volk.
- (2) Hij droeg hun namen op Zijn borst, op zijn borstlap.
- (3) Hij bad voor hen. Evenzo doet ook onze ware Hogepriester. Die gaat eerst in dat heilige, niet met handen gemaakt, maar in de hemel zelf, waar Hij zijn Vader geen vreemd bloed

- voorstelt, maar zijn eigen bloed; want het bloed van stieren en bokken kon de zonden niet wegnemen, maar het bloed der besprenging, dat betere dingen spreekt dan Abels bloed, Hebr. 12: 24.
- Zodat het bloed van de Zaligmaker pleit bij de Vader.
 - Hij draagt, de namen zijns volks in zijn hart, daar Hij hen liefheeft.
 - Hij bidt daar voor ons, met een krachtige begeerte tot verlossing van zijn nooddruftig volk
3. Hierdoor verkrijgen wij de Heilige Geest van de hemel, om ons te overtuigen van zonden, gerechtigheid en oordeel; alsook om veel goeds daardoor te verrichten, om ook wonderen uit te werken, gelijk de apostelen daardoor konden doen 't geen Christus deed, want zelfs door het aanraken van hun gordels en zweetdoeken zijn verscheidene genezen.
 4. Door Jezus' weggaan verkrijgt men een hemelse ziel; al is het dat onze zielen op aarde wandelen, zo zijn echter onze zielen dikwijls in de hemel; zodat wij hierdoor het begin van de hemel hier komen te smaken, terwijl wij onze wandel in de hemel hebben, waar de Heere Jezus Zijn Vader bidt en zegt: *Ik wil, dat waar Ik ben, ook zijn mogen die Gij Mij gegeven hebt, opdat ze Mijn heerlijkheid aanschouwen*, Joh. 17: 24.
 5. Wij verkrijgen meerdere kracht van Christus' Godheid door Zijn hemelvaart; want toen Hij naar het lichaam nog op aarde was, zo kon Hij, maar op een plaats tegelijk zijn, en hen daar beschermen. En wanneer Hij zijn apostelen uitzond, de een naar Rome, de ander naar 't eiland Patmos, de derde naar Antiochië, zo had Hij maar met een kunnen zijn; maar na Zijn weggaan is Hij met allen geweest, waar Hij ze ook een zond, en dat met Zijn Goddelijke kracht, omtrent hun dienst, gelijk Hij beloofde, wanneer Hij ze uitzond, om al de volken te prediken, en zegt, om hen te versterken, Matth. 28: 20: *Ziet, Ik ben met u tot aan de voleindiging der wereld*; dat is met zijn Goddelijke tegenwoordigheid. Uit alle deze kan men nu wel zien de nuttigheid en voordelen die bij Jezus' weggaan te vinden zijn.

Kinderen Gods, wat behoeft u nu te vrezen, nu Christus uw Zaligmaker tot uw nut is weggegaan? Ziet gij nu, dat om uw erfzonden de hemel gesloten is, en ziet u de engel staan met een vlammend zwaard voor het paradijs, waaruit Hij u met uw voorouders gedreven heeft, en ook meteen uit de hemel? Ja ziet u die nog gesloten door uw dadelijke zonden, die u van God scheiden? ... Verheugt u nu vrij, dat de Heere Jezus is weggegaan, en de hemel heeft ontsloten, en is door de hemelen door gegaan, en heeft achter Zich een weg open gelaten, door welke wij ook kunnen heen gaan.

Hebt u nog een geweten, dat u verdoemt? En een Satan, die u beschuldigt, - want hij is de aanklager der broederen, - bent u nu ook onbekwaam tot het gebed, en moet u menigmaal klagen over de zwakheid in uw gebeden, over de hardheid uws harten? U behoeft niet te vrezen als die zonden u van harte leed zijn, en wanneer gij alle krachten inspant om die tegen te gaan; want u hebt nu een Voorbidder in de hemel, die door Zijn volmaakte voorbidding uw zwakke gebeden bij Zijn Vader zal aangenaam maken. Bevindt gij, voor de Heere staande; dat de Satan ook staat aan uw rechterhand, die u zoekt te weerstaan, gelijk als bij Jozua, de Hogepriester, Zach. 3: 1, 2? ... Vrees dan niet, want de Heere zal de satan schelden, en haast onder uw voeten verpletteren. *Wie zal dan nu beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen van God? God is 't die rechtvaardig maakt, wie is 't die verdoemt, het is Christus die gestorven is, ja, wat meer is, die ook opgewekt is, die ook aan Gods rechterhand zit, en eeuwig leeft om voor ons te bidden.* Dit is dan de hoogste top, en het slot waardoor alle oorzaken van verdoemenis worden weggenomen, door Christus voorbidding bij de Vader.

Bovendien zendt de Heere Jezus Zijn Geest, die ons leert bidden: *Abba Vader, wanneer de Geest Zijns Zoons in ons hart is uitgestort, door welke wij roepen: Abba Vader*, Rom. 8: 15.

Moet u nog klagen over uw aartsgezind hart, dikwijls met David zeggende: *Mijn ziel kleeft aan het stof*. ... Heb goede moed, uw Zaligmaker is naar de hemel gevaren, om uw aardsgzind hart hemels te maken. Loopt Hem daarom maar aan, Hij zal het bij trappen allens doen, en hiernamaals volkomen in zijns Vaders huis, waar Hij heen is gegaan om u plaats te bereiden.

Er zijn twee bijzondere zaken, die iemand tevreden moeten stellen, wanneer hij moet scheiden van een vriend, welks bijzijn en gezelschap hem lief is.

- a. Het voordeel dat die vriend daardoor geniet.
- b. De gemeenschap die hij daaraan heeft.

Deze beide zaken gebruikt Jozef om zijn vader tevreden te stellen, over het vertrek van zijn persoon, als hij zijn vader het weten, dat hij tot een heer gesteld was over Egypteland, en hem het nodigen om met zijn huisgezin over te komen, zeggende: "Mijn Vader, wees niet vermoeid, dat ik door haat van u ben afgescheiden, want ik ben daardoor tot zulk een heerlijke staat geraakt, gelijk u zien zult als gij komt, en gemeenschap zult hebben aan mijn rijkdommen; want God heeft Mij voor uw aangezicht heen gezonden, om u een overblijfsel te stellen op de aarde, en om u bij 't leven te behouden; wel wees dan tevreden enz."

Beide deze redenen gebruikt de Heere Jezus omtrent Zijn discipelen, om hen bij Zijn vertrek van hen naar de hemel gerust te stellen.

De eerste reden van Zijn voordeel bespreekt Hij in 't vorige hoofdstuk: *indien gij Mij lief had, zo zoudt gij u verblijd hebben, toen Ik zei: Ik ga heen tot Mijn Vader, want mijn Vader is meerder dan Ik. Alsof de Zaligmaker zei: u behoorde blij met Mij te wezen, omdat Ik daardoor tot meerdere heerlijkheid zou geraken, maar hierdoor toont u dat gij Mij niet recht liefhebt, omdat u Mij dat niet gunt.*

Nu, door het weggaan van de Zaligmaker moeten wij verstaan al 't geen Hem nog te doen stond om onze zaligheid te verkrijgen, en om Zijn borgschap uit te voeren, volgens 't verbond met de Vader opgericht; dat, als Hij Zijn ziel tot een schuldoffer gesteld had, Hij dan zaad zou zien, om de arbeid Zijner ziel, en zo verzadigd worden, Jes. 53: 10. Maar hier wordt bijzonder verstaan Zijn scheiden van de aarde door Zijn hemelvaart, gelijk Christus zei: *Ik verlaat de wereld, en ga heen tot de Vader.* Nu door Zijn niet weggaan, verstaat niet te lijden noch te sterven, en dat Hij niet zou naar de hemel varen, waaruit ook vloeide het gevolg van de komst en het niet komen van de Trooster tot hen.

Hier ziet u wederom de Persoon waarvan gesproken werd, dat is *de Trooster*, waardoor wij verstaan de Heilige Geest, de derde persoon in het Goddelijke Wezen, waarachtig God met de Vader, en de Zoon, onderscheiden van dezelve. *Want Drie zijn er die getuigen in de hemel: de Vader, het Woord, en de Heilige Geest, en deze Drie zijn Één*, 1 Joh. 5: 7. Deze wordt genoemd met de naam van *Trooster*, welke overzetting verschillende betekenis heeft in de Heilige Schrift. Wordt dit woord *Parakletos* overgezet, wat betekent:

- iemand opwekken en vermanen.
 - Voor iemand bidden.
 - Hem vertroosten.
1. Het eerste vindt men Hebr. 3: 13. Daar zegt de Apostel: *Vermaant elkaar alle dagen, zolang het heden genoemd wordt*, en Hebr. 10: 25: *Wilt uw onderlinge bijeenkomst niet nalaten.* Dit is iemand vermanen.
 2. 't Betekent voor iemand te bidden; zo zegt Johannes: *wij hebben een Voorspraak bij de Vader.*
 3. Iemand te troosten. Rachel wilde zich niet laten troosten.

En door deze drie betekenissen werd zeer aardig de werking van Gods Geest. omtrent de zielen van Gods kinderen beschreven.

1. Hij is 't die hen opwekt en vermaant; gelijk hij Jezus de oren heeft doorboord, zo doet hij ook zijn leden, hen lerende en onderwijzende van de liefde Gods tot hen. Dus zou de Heilige Geest

hen leren, wanneer Hij zegt: *De Trooster, de Heilige Geest, welke de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u alles leren, en indachtig maken wat Ik u gezegd heb.* Joh. 14: 26.

2. Voorbidding. En zo doet ook de Heilige Geest, die voor Gods kinderen bidt, niet gelijk de Zaligmaker onze Voorbidder is als Middelaar, die tussen God en de mensen staat; want daar is maar een Middelaar Gods en der mensen. Maar de Heilige Geest maakt ons bekwaam tot bidden, onze harten daartoe schikkende, de woorden in onze mond leggende, de tong bekwaam makende, om die voort te brengen, zodat Gods Geest in ons bidt, en ook voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen, door welke wij zeggen: *Abba, onze Vader.* Rom. 8: 15. Dus wordt Hij genoemd de Geest der genade en der gebeden, zodat hij de Naam van Voorbidder wel mag dragen.
3. Met recht mag de Heilige Geest de naam van *Trooster* dragen, omdat Hij de ziel van Gods kinderen komt te troosten in al hun wederwaardigheden, naar ziel of lichaam; ja in de zwaarste verzoeken komt deze Parakletos, hen sterken en troosten, zodat zij de verzoeking kunnen weerstaan; want die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn, Rom. 8: 16. *Ja, zij roemen zelfs in de verdrukking, omdat die lijdzaamheid werkt, en hoop, en bevinding, die niet beschaamt, omdat de liefde Gods in onze harten is uitgestort, door de Heilige Geest,* Rom. 5: 4, 5. Zijn werk is te troosten. Dus was Hij al in 't Oude Testament om Gods volk te troosten, en Hij is de Zoon des levenden Gods. Wanneer Petrus die heerlijke belijdenis deed, uit de naam van al de Apostelen, zo had vlees en bloed hem dat niet geopenbaard, maar zijn hemelse Vader. Zij hadden de Heilige Geest ontvangen, als de Zaligmaker op zijn Apostelen blies, en zij ontvingen toen de Heilige Geest. Joh. 20:22.

Zodat het vast staat, dat de Heere Jezus de Heilige Geest zenden zou.

Verstaat hier geen gewoon zenden van de Heilige Geest, maar een buitengewoon zenden van die Geest, waardoor wij met verscheidene gaven zouden bedeeld worden, gelijk geschied is op de Pinksterdag, wanneer de Heilige Geest op een ieder van hen kwam, waardoor zij met allerlei talen de wonderwerken Gods spraken, Hand.2. Zo wil de Zaligmaker zeggen: *Indien ik niet heen ga, zo zult gij met die bijzondere gaven van de Heilige Geest, die Ik op de Pinksterdag zenden zal, niet begunstigd worden.*

II. Laat ons nu eens de stellige voorstelling zien, dat is het gevolg, als Hij weggaan zou. Hij zegt: *maar indien Ik heenga, zo zal Ik Hem tot u zenden.* Deze woorden behelzen deze vier zaken.

1. De personen die komen zou, *Hem.*
2. De manier van zijn komst: *Hij zou gezonden worden.*
3. De Persoon, die Hem zenden zou, *Ik.*
4. De personen, aan wie die gezonden zou worden: *Ik zal Hem tot u zenden.*

1. *De Persoon die komen zou,* is die Opwekker en Vermaner, die Voorbidder en Trooster, de Heilige Geest met Zijn gaven.

2. *De manier van Zijn komst; Hij zou gezonden worden.* Nochtans is Hij God met de Vader en de Zoon, een Persoon in het Goddelijk Wezen, niet zijnde een eigenschap van God, maar een onderscheiden zelfstandigheid, die Goddelijke namen draagt; Hem werd Goddelijke eer bewezen. Hij heeft Goddelijke eigenschappen, en doet Goddelijke werken. Omdat Hij gezonden werd, volgt niet dat Hij geen God zou wezen, want dan moest de tweede Persoon, die ook gezonden is, ook geen God zijn.

Dat Hij een Persoon is, kan men bewijzen uit zijn werk dat Hij doet, zoals onderzoeken, overtuigen van zonden, gerechtigheid en oordeel, en hier vertroosten. Hij is een zelfstandig Persoon, die bij Zichzelf een bestaan heeft, en daarom zegt Christus: *Ik zal u een anderen Trooster zenden, de Geest der*

waarheid, die van de Vader uitgaat. En die gezonden wordt is een ander dan die Hem zendt, en dus van de Vader en de Zoon onderscheiden. Was Hij minder dan de Zoon, dan was het zulk een groot nut niet, maar de Zaligmaker belooft Hem hier, om hen daarmee te troosten. Hierin ligt een sterk bewijs van zijn Godheid. Hij is als was God overal tegenwoordig, gelijk David zegt: *Waar zal ik vlieden voor uw Geest, en heengaan voor uw aangezicht?* Ps. 139: 7.

Maar als God een bijzonder werk der genade of der straf wil doen, zo wordt God gezegd tot hen te komen. Zo kwam God tot de Babyloniërs hun spraak verwarren, en om Sodom. te straffen. Maar hier komt God een bijzonder werk der genade aan hen doen, evenals Hij op de Pinksterdag zich openbaarde als een gedreven wind, en het gehele huis vervulde, en op ieder was een vurige tong, door welks kracht zij spraken in allerlei talen de grote daden Gods. Hand. 2.

3. *Ik zal die Geest zenden.*

De Zaligmaker zou de Geest zenden, dat Zijn Godheid bewaarheid, en daarom wordt Hij genoemd, de Geest des Zoons; als Middelaar zendt Hij die aan Zijn kinderen, om 't werk der zaligheid in hun zielen uit te werken, als God, zo zendt Hij die van de Vader, door Zichzelf.

4. Zo komen nog de personen in aanmerking tot wie de Geest zou komen; de discipelen en al de uitverkorenen

"Gij Mijn leden", want Hij is de behouder zijns lichaams. En gelijk de balsem die op 't hoofd Aärons uitgestort was, het gehele lichaam overliep, tot de onderste zoom van zijn kleed, zo ook onze ware Aäron, die komt dient balsem van Gods Geest over Zijn gehele lichaam, de Gemeente, uit te gieten, en ook niet verder, want de wereld kan Hem niet ontvangen in zijn Persoon of gaven, Joh. 14: 17. *Weet gij niet dat uw lichamen tempelen van de Heilige Geest zijn? En die zijn lichaam schendt, schendt de tempel Gods,* 1 Kor. 6: 19.

Op wat voor een wijze Gods kinderen gemeenschap aan de Heilige Geest hebben, dat kan zo niet gezegd worden, want het is een verborgenheid; en zo weinig te verstaan, als gezegd kan worden, hoe zij aan de Heere Jezus gemeenschap hebben, maar aan de gaven hebben zij deel, gelijk die heerlijke gaven des Geestes over hen op de Pinksterdag werd uitgestort, zodat ze spraken in allerlei talen. De anderen had gaven der gezondmaking, of der wonderen, of der welsprekendheid, doch het is dezelfde Geest die alles in allen werkt, maar Hij werkt de inwendige genade in de ziel van Zijn dienaars en kinderen.

Dus was het nut dat de Zaligmaker wegging, nu Hij tot ons de Heilige Geest zendt, Die zulke genade in onze zielen werkt, die Hij wederbaart, anders konden wij het Koninkrijk Gods niet zien. Joh. 3: 5. *Zo iemand niet wedergeboren wordt uit water en Geest, hij kan in Gods Koninkrijk niet ingaan.* Hij werkt het geloof in onze zielen, verenigt ons daardoor meer en meer met onze Zaligmaker, en daarom wordt Hij genoemd *de Geest van het geloof.* Hij maakt ons ook vruchtbaar, want als God water giet op het dorstige, en stromen op het droge, en zijn Geest op hun nakomelingen, dan zouden zij uitspruiten als willige bomen aan de waterbeken. Zodat wanneer zij de Geest ontvangen hadden, dan zouden zij vruchtbaar zijn.

Uit deze allen kunnen wij wel het heerlijk genot zien dat wij ontvangen door Christus' weggaan; en dat de vrucht van Jezus' hemelvaart is de zending van de Heilige Geest. Wanneer de Zaligmaker naar Zijn menselijke natuur van de aarde scheidde, gebruikte Hij twee redenen om 't gemoed van zijn discipelen gerust te stellen, en hun droefheid te matigen, en de vreugde des geestes in hun harten te ontsteken.

- De eerste is genomen van zijn heerlijkheid, die Hij daardoor ontvangen zou. Want als Hij Hem vernederd had, en gehoorzaam was tot de dood des kruises, dan zou zijn Vader Hem uitermate

zeer verhogen, en een naam geven boven alle namen, opdat daarvoor buigen zou alle knie van degenen, die in de hemel en op de aarde zijn.

- Maar dat zou niet genoeg geweest zijn, tot geruststelling van de gemoederen der discipelen, dat het weggaan van hun Meester, door Zijn lijden nodig was tot Zijn heerlijkheid, indien de Heilige Geest daardoor tot ons niet gekomen was; dat voor ons zeer voordelig is. Men leest Joh. 7: 37, 38, dat de Zaligmaker op het feest uitriep: *Ieder die dorst heeft, kome, en die in Mij gelooft, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien, en dit zei Hij van de Heilige Geest, die nog niet was, omdat Christus nog niet naar de hemel gevaren was, ofschoon Hij en zijn Geest lang tevoren al één waren.* Met deze Geest is Jezus op een bijzondere wijze begaafd geweest, terwijl die op Hem rust als de Geest der wijsheid en des raads, der kennis en vrees des Heeren. En David zegt. Ps. 45: 8: *Daarom heeft U, o God, uw God gezalfd met vreugdeolie, boven Uw medegenoten.*

Zodat Christus en de Heilige Geest nooit partijdig waren tegen elkander, maar een reden is Gods vrije beschikking in de huishouding Gods in zijn kerk, gelijk daarom de ouden onderscheid maakten van de gaven des Geestes in 't Oude Testament voor Christus' hemelvaart, en na zijne verheerlijking. De Zaligmaker had toen nog niet alles gedaan dat Hij doen moest. Hij had nog niet alles ontvangen 't geen Hij ontvangen moest. De discipelen waren nog niet bekwaam om die Geest te ontvangen, en ook hadden zij die nog zozeer niet nodig.

Om welke vier redenen Christus de Heilige Geest niet gezonden heeft vóór Zijn hemelvaart.

1. De Heere Jezus had nog niet gedaan hetgeen Hij doen moest, om de belofte der genade op ons te doen rusten. Hij moest zijn bloed nog vergieten. en dat Zijn Vader voordragen. Waarom Paulus zegt, Gal. 3: 13, 14: *Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek voor ons geworden zijnde; want daar staat geschreven: vervloekt is een ieder die aan het hout hangt.* Maar dit was tot die einde, opdat de zegeningen Abrahams tot de heidenen komen zouden in Christus Jezus, en opdat wij de beloften van de Heilige Geest ontvangen zouden, door het geloof.

Ziet dan hoe Christus eerst aan het vervloekte hout moest hangen, en daar zijn bloed uitstorten, eer wij de beloften van de Heilige Geest verkrijgen konden. Gelijk de Hogepriester niet alleen het bloed uitstortte, maar daarmee in het heilige der heiligen ging, en dat Jehovah voorstelde, en dan ook voor het volk bad. Zo moet ook onze ware Hogepriester, Christus, wanneer Hij zijn bloed uitgestort had aan het vervloekte galgenhout, ook in dat heilige der heiligen, dat is in de hemel zelf, niet met vreemd bloed, maar met zijn eigen bloed ingaan, en dat zijn Vader voordragen, tot verzoening van de zonden van Zijn volk, en daar ook voor hen bidden, waarom Hij van de aarde naar de hemel gaan moest, want zo Hij op aarde was gebleven, zo kon Hij geen Hogepriester wezen, Hebr. 8: 4. Zo moest Christus dan noodzakelijk eerst verschijnen in de hemel, voor 't aangezicht Gods, om dan van daar ons zijn Geest te zenden, en, daar voor ons te bidden, *en zo kan Hij volkomen zalig maken al die door Hem tot God gaan, alzo Hij altoos leeft om voor hen te bidden,* Hebr. 9:28

2. Het was omdat Christus nog niet zodanige macht ontvangen had om ons die Geest te geven. Hij moest dan eerst verheerlijkt zijn, eer Hij die kon zenden; als te zien is in 't volgende hoofdstuk. Eerst wil de Zaligmaker, dat Zijn Vader Hem zou verheerlijken; en daarna bidt Hij dan ook Zijn Vader, dat Hij ook die zou verheerlijken, die Hij Hem gegeven had, Joh. 17:6. Eerst moet de Heere Jezus verheerlijkt worden en daarna Zijn kinderen. Geen koning kan aan zijn onderdanen weldaden of voor. rechten geven, of hij moest eerst in zijn rijk zijn ingehuldigd. Evenzo gaat het ook met onze ware Hemelkoning, die moest ook eerst in Zijn rijk ingehuldigd worden, door het zitten aan Zijns Vaders rechterhand, en vandaar ons de Heilige Geest zenden, gelijk Petrus zegt, *toen op hen de gaven des Geestes gekomen waren. Hij door de rechterhand Gods verhoogd zijnde, en de beloften van de Heilige Geest ontvangen hebbende, heeft uitgestort 't geen gij ziet en hoort.* Christus in de hoogte gevaren zijnde, heeft de gevangenis gevangen genomen en de mensen gaven gegeven.

3. Toen waren de discipelen nog onbekwaam om de Heilige Geest te ontvangen, zijnde nog aardsgezind, en droomden van een aards koninkrijk, dat de Heere zou oprichten, zo zij meenden, en daarom konden zij de Geest nog niet ontvangen. Zelfs na Jezus' opstanding waren zij nog zo werelds en onwetend, dat de twee discipelen naar Emmaüs gaande, zeiden: *wij meenden dat deze het rijk in Israël weer zou oprichten*. Even voor Zijn hemelvaart, toen Hij buiten Jeruzalem was, dachten en spraken zij daar nog van, Hem vragende: *Heere, wanneer zult Gij het rijk weer oprichten?* Zodat zij om hun aardsgezindheid die Geest nog niet konden ontvangen; want die nieuwe wijn kon in die oude lederen zakken niet blijven, en daarom moesten zij daartoe voorbereid worden door een meerdere begeerte naar deze Trooster in veertig dagen na Christus' opstanding, wanneer zij meer bekwaam waren om de Heilige Geest op de Pinksterdag te ontvangen.

4. Ook hadden zij voor Jezus' opstanding de Geest nog niet zo nodig, terwijl hun Meester nog leefde, en bij hen was op aarde, terwijl Hij hen bewaarde en beschermde in al 't geen hen overkwam. zijnde toen zelf hun Trooster, en toen verdroeg Hij hun zwakheden zolang Hij bij hen was. En daarom zegt Hij even voor onze tekst, Joh. 16:4: *Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat wanneer het uur zal gekomen zijn, gij dezelve mag gedenken; doch deze dingen heb Ik van de beginne niet gezegd, omdat Ik bij u was*. Deze dingen zijn genoeg tot bevestiging van het eerste deel van onze tekst.

De vruchten van Christus' weggaan.

Nu tot bewijs van het tweede deel, namelijk de vruchtbaarheid van Christus' weggaan naar de hemel; daar spreekt David van, als hij dat door een profetisch gezicht voorzag, Ps. 68: 19: *Gij zijt opgevaren in de hoogte, Gij hebt de gevangenis gevangen genomen, en gaven genomen om die onder de mensen uit te delen*. Dat ook vervuld is op de Pinksterdag, toen zij allen vervuld werden met de Heilige Geest, Hand. 2 en Ef. 4, waar Paulus dezelfde woorden van Ps. 68 aanhaalt; en hoe Christus de mensen gaven heeft gegeven, sommigen tot apostelen, evangelisten, herders en leraars, tot het werk der bediening en opbouw van Christus' lichaam.

De redenen waarom Christus na Zijn hemelvaart de Heilige Geest op zulk een overvloedige wijze gezonden heeft, kan men ook brengen tot deze vier:

1. Omdat Christus toen macht daartoe had.
2. Omdat Zijn liefde en genegenheid nog tot hen was.
3. Omdat zij toen zulks van node hadden.
4. Omdat de eer van Christus daaraan gelegen was.

1. Zo had Christus daartoe nu macht om de Heilige Geest te geven; want Hij had nu macht in hemel en op aarde. Hij had nu de beloften van de Heilige Geest ontvangen, en toen stortte Hij op de Pinksterdag hetgeen gehoord en gezien werd, overvloedig uit, wanneer Christus nu vervuld was met macht en heerlijkheid; en door deze zijn macht komt Hij zijn discipelen die in een overvloedige mate mee te delen.

2. Toen was Zijn liefde en genegenheid nog bij hen, hoewel Hij van hen wegging; want die Hij liefhad, heeft Hij lief tot het einde toe. Het gaat niet met de Heere Jezus als met sommige mensen, wanneer zij in een geringe staat en slechte omstandigheden zijn, zo zullen zij hun vrienden nog wel kennen en gemeenschap van vriendschap daarmee houden, als zij in staat overeenkomen; maar wanneer zij van meer hoedanigheid, en tot een hoger staat komen, dan onttrekt men zichzelf aan Zijn mindere vrienden. Maar onze Zaligmaker, wanneer Hij op aarde in een verachte staat was, had toen niet alleen zijn discipelen lief, maar nadat Hij verhoogd is geworden, zo is zijn liefde nog meer gebleken en bij hen gebleven. Ja, toen heeft Hij hen nog zijn broeders genoemd als Hij was opgestaan, en naar de hemel zou varen, en alzo verheerlijkt worden, toen zei Hij nog: *Ik vaar op tot*

mijn Vader, en tot uw Vader, tot mijn God en tot uw God. Daardoor te kennen gevend, hoewel Hij nu zou verhoogd en verheerlijkt worden, dat zij evenwel Zijn broeders bleven, en hun daarvoor ook erkende, ofschoon Hij nu met eer en heerlijkheid gekroond was, Hebr. 2: 7: Hij schaamde Zich niet ons Zijn broeders te noemen; Hij erkende ons, die zo gering zijn, nog voor zijn broeders. Ja heeft hen meerder lief. 't Is waar, Hij heeft hen van de beginne zeer liefgehad, maar Hij geeft hun nu meerdere betoning van Zijn liefde; hetwelk uitblinkt in al die liefelijke aanspraken die Hij tot hen deed: Joh. 14, *Ik ga heen tot Mijn Vader, maar Ik zal weer tot u komen, en u tot Mij nemen, opdat gij magt zijn waar Ik ben.* Hij noemde hen niet meer dienstknechten, maar Zijn broeders, ja, Zijn vrienden.

3. Nu hadden de discipelen de Heilige Geest meer van node, dan toen Christus nog bij hen was, omdat er voor hen nu meer te doen stond, want zij moesten gaan prediken allen creaturen en volkeren op aarde. Toen de Zaligmaker bij hen was, belastte Hij hun dat ze in geen steden van de Samaritanen zouden gaan prediken, maar alleen tot de verloren schapen van het huis Israëls maar nadat Christus van hen gegaan was, zo moesten zij allen volken het Evangelie prediken, ook aan de Heidenen; en daarom hadden zij nodig dat Christus met zijn Geest en bijstand bij hen bleef, gelijk Hij hun ook beloofde, Matth. 28: 18.

Ten andere, nu moesten zij ook meer lijden, want zij zouden nu uit de Synagoge geworpen worden, ja, die hen doodden, zouden menen God een dienst te doen, Joh. 16: 2. Nu gingen zij zelf, maar daarna zouden zij van anderen gebonden en gesleept worden waar zij ze hebben wilden. Er zouden zware tijden komen, rook en vuurdamp van de hemel; er zouden vervolgingen komen, om des Woords wil, en zij als schapen zijn in 't midden der wolven, Matth. 24. Zij zouden voor de rechterstoelen der koningen en vorsten getrokken worden. Ja, er zou moord en gevangenis tegen de gemeente Gods geblazen worden, Hand. 8. Zo hadden zij nu meerdere kracht en sterkte van node, en een grotere mate van Gods Geest om zich hierin wel te gedragen, en om al deze zwaarigheden te kunnen uitstaan. In de wereld zouden zij verdrukking hebben, maar ook goede moed door Hem Die ze had overwonnen.

4. Ten laatste, zo was de eer van de Heere Jezus daaraan gelegen, dat Hij van hen gaande hun zijn Geest meedeelt. Als een mens in andere gewesten een koninkrijk bezat, en hij had vrouw, kinderen en vrienden die arm en nooddruftig waren, indien hij hen niet te hulp kwam van zijn overvloedige rijkdom, dit zou voor hem een grote schande Zijnen. Zo ook onze Zaligmaker in de hemel gegaan zijnde, bezit daar een machtig Koninkrijk, zou het dan geen schande Zijnen, dat Hij hier op aarde zulke arme kinderen had, die zo gebrekkig waren? Zo vereist dan ook zulks Zijn eer, dat Hij Zijn kinderen hier op aarde latende, verrijkt met een grote mate van de Heilige Geest, om hen te sterken en te vertroosten, leiden, leren, en beschermen.

Dit dan zo zijnde, moet het vooreerst dienen tot vertroosting voor Gods volk, die wel wensen bij Christus in 't vlees te wezen, om uit zijn gezegende lippen zijn leringen te horen, gelijk de oude vader Augustinus wenste, *de Heere Jezus te mogen horen en zien op de predikstoel*; maar hoewel Hij naar het vlees van u is, troost u daar mee, dat Hij u het onderpand van zijn Geest gegeven heeft, waardoor wij verzegeld zijn tot op de dag der verlossing. Die Geest zal alle Christelijke deugden in uw ziel werken, geloof in de Zaligmaker, en liefde tot Hem, gemeenschap met Hem, oprechtheid in onze zielen, nederigheid van het hart, en wat zulke genade meer zijn. Houdt u dan tevreden met het tegenwoordige.

Vermaning

Maar wat zijn er vele goddeloze en onbekeerde mensen, "die zich niet bekommeren met de schade en verbreking Jozefs", die zorgeloos neerliggen, en zich niet bedroeven met de discipelen over het weggaan van hun Meester, en niet navragen of de Zaligmaker bij hen is of niet. U gaat deze belofte niet aan, dit is het brood der kinderen; hier hebt gij geen part noch deel aan. Men mag tot u wel

zeggen gelijk Petrus tot Simon, de tovenaar: Gij hebt geen deel noch lot aan deze woorden, Hand. 8:12. Gij hebt geen recht noch deel aan deze Opwekker, Voorbidder en Vertrouster, Hij zal tot u niet komen om u te vermanen, en op te wekken; maar die daar zo zorgeloos met genoegen neerligt, zal Hij uit zijn doodslaap niet opwekken, maar laten liggen. Hij zal voor u niet bidden, noch in u bidden, maar dat wordt gegeven aan 't huis Davids en de inwoners van Jeruzalem, Zach. 12: 10.

Het was eens een groot oordeel dat God dreigde aan de kinderen Israëls, dat Hij de tongen van hun leraars zou doen kleven aan hun gehemelte; maar dat zal uw eigen deel zijn, gij zult als stom zijn, en uw mond niet kunnen openen, om in de gebed te spreken. Gij zult de Zaligmaker niet hebben tot een Voorbidder, want Hij bidt niet voor de wereld. Dit alles zult gij moeten missen, zolang gij nog in uw zonden voortgaat. Gij zult Hem niet hebben tot een Vertrouster van Uw ellenden in dit leven, in uw pijn geen druppeltje om uw tong met de rijken vrek te verkoelen, als gij in uw smart ligt.

Troost

Maar hier is een grond van vertroosting voor Gods kinderen. Waar zijn nu die zielen, die zo klagen over hun zorgeloos hart? Verheugt u nu, want uw Zaligmaker is weggegaan, met belofte van die Parakletos, die Opwekker en Trooster tot u te zenden, die zal uw hart, waarover gij nu klaagt, opwekken, op dat gij God meer mag dienen, volgens uw wens en bede. Klaagt gij over uw onbekwaamheid om tot God te gaan, en met Hem in gebeden te spreken, als u geen woord voor Hem kunt uitbrengen? Geen nood, uw Zaligmaker is weggegaan tot uw best; in uw zwakheden zal Hij die Medebidder tot u zenden, om voor en in u te bidden met onuitsprekelijke zuchting; en God verstaat dan zelf de mening des Geestes wel. Ja, Hij zal u troosten in uw grote droefenis naar ziel of lichaam; in de zwaarste verzoeken zal deze Trooster, de Heilige Geest, u verzekeren van de liefde Gods, en met uw geest getuigen dat gij, een kind Gods bent; ja, dan zal Hij u versterken om te kunnen bestaan in de bozen dag. Hij zal uw vensters dan kristallen maken, en uw vloer van kostelijke robijnstenen. Naar het lichaam zal Hij u sterken om alle rampspoeden te kunnen verdragen.

Beschouwt ook Gods wonderlijke Voorzienigheid. Hij neemt Zijn Zoon weg, en Hij zendt Zijn Heilige Geest in de plaats. God komt ons een ding ontnemen, en geeft ons er een ander voor in de plaats. Hij ontzegt ons zijn gevoelige tegenwoordigheid, en geeft ons er iets beters voor in de plaats; zodat al hetgeen Gods kinderen overkomt, hun moet medewerken ten goede. Zijn ze zwak of sterk, het moet hun alles gedijen tot zaligheid. Werpt dan in alle voorvallende zaken uw, zorg op de Heere, Hij zal het wel maken, vertrouwt op de Heere, zo zult gij hier in dit leven meer gemeenschap hebben aan deze Heilige Geest, en hiernamaals volkomen genieting van zijn eeuwige vertroosting.

Laten wij ons dan ook waardig naar deze genade gedragen, en geloven dat het nuttig was dat de Zaligmaker wegging naar 't lichaam, en zelfs met Zijn gevoelige genade, als Hij zich voor een tijd onttrekt, en ons ongevoelig laat heengaan, leeg en ontbloot van zijn gunst en liefde, genade en vrede. Dan denkt gij dat het al wel met u staat, en blijft liggen op het bed van zorgeloosheid, als de bruid, Hoog. 5. En als de Bruidegom roept: *doe Mij open Mijn vriendin, Mijn schone en volmaakte*, maar men weigert met de bruid open te doen, ... dan is 't nodig dat de Heere zich onttrekt, opdat wij Hem beter zouden zoeken. En daarom is 't u nut dat de Heere weggaat met Zijn zielsverkwikkende, gevoelige genade, opdat wij Hem dan beter zouden zoeken; gelijk wij dat zien in de bruid, als zij gewaar werd dat de Heere Jezus zijn hand van het slot der deur trok, zo werd zij ontroerd over Zijn weggaan; toen stond zij op van 't bed der zorgeloosheid, en zocht die haar ziel lief had. Wanneer Hij dan zo tot Zijn plaats wederkeert, dan zullen zij Hem vroeg zoeken.

Het is ook nuttig, omdat zij van de gevoelige genade zouden worden afgetrokken, waaraan velen van Gods kinderen zo vast aan blijven hangen, zodat ze soms meer met het schepsel op hebben dan met de Schepper zelf, en daarom in 't u nut dat Hij zó weggaat, opdat u meer mag leren van uw Schepper en Weldoener af te hangen, om op Hem alleen te vertrouwen, en niet op de gevoelige genade; want in God bestaat uw heil en niet in gevoelen. De rechtvaardige leeft hier door geloof, en niet zozeer door aanschouwen (gevoel).

Raadgeving

1. Wacht u dan voor al te grote droefheid over Jezus' vertrek, want de droefheid neemt het hart weg, zodat het wordt ontsteld, en in ongestalte gebracht. Zegt met David, Ps. 42: 6: *Wat buigt gij u neer, o. mijn ziel, en wat bent gij onrustig in mij! hoopt op God, ik zal Hem nog loven.*
2. Verzaakt uw eigen verstand, en 't vooroordeel dat gij in u vindt en daarom zo kwalijk kunt geloven; buigt uw verkeerd oordeel onder Christus' gehoorzaamheid, en geeft uw verstand aan Hem gevangen.
3. Onderwerp u onder Gods krachtige hand, als Hij de waarheid zegt, dat het u nuttig is dat Hij weggaat. Gods Woord, dat niet liegen kan, leert ons zulks, en wij moeten het gelovende, ons verheugen in Christus' hemelvaart, met grote blijdschap, met David zingende, Ps. 47:6: *God vaart op met gejuich, de Heere met het geklank der bazuin. Psalmzingt onze Koning.*

Wij moeten ook met Jezus' weggaan ons voordeel zoeken te doen. Hebben wij zulk een Voorbidder in de hemel? Laat ons dan gebruik van Hem maken, Hem onze noden bekendmaken, Hij zal bij Zijn Vader voor onze schulden instaan en pleiten, totdat onze gebreken zullen vervuld worden. Laat ons dan nu vrijmoedig toegaan tot de troon van Gods genade, met het geloof en vertrouwen op Hem. Gaat nooit zonder Jezus tot Zijn Vader, draagt Hem als op de handen, in zijn verdiensten voor de Vader, tot wie wij zonder Hem niet kunnen, noch mogen komen. Dan zal Hij de vruchten van zijn weggaan meerder aan onze zielen doen kleven, totdat Hij ons bij Zich opneemt, om te zijn waar Hij is, en het Lam te volgen daar het heen gaat.

Dit moet nu verder dienen tot praktijk der Godzaligheid, dat wij ons bereiden om de Heilige Geest te ontvangen. Ik zeg tot u, als de vrienden van Job zeiden: *Hebt gij uw hart voor de Heere bereid, zo breidt uw handen voor Hem uit.* Wilt u de Heilige Geest ontvangen bereidt u tegen Zijn komst, gelijk de vijf wijze maagden hun lampen bereiden tegen de tweede komst van de Heere Jezus; vult uw lampen met olie van het geloof, tegen dat uw Bruidegom komt. Zuivert uw hart van de zonde, want in een zondig hart kan de Heilige Geest niet komen. Reinigt u van dubbelhartigheid, en uw handen van zonden, wij mogen niet aanraken dat onrein is. Wil de Heere onder ons wonen, wij mogen geen een zonde aan de hand houden, Wij moeten onze beminde zonden, die ons het liefst zijn, een scheidbrief geven. Eén dode vlieg bederft de zalf des apothekers, en brengt de dood in de pot. Spr. 12: 1. Een zonde is genoeg om de Heilige Geest van ons te weren. Laat dan geen een zonde over u heersen.

Maakt uw hart leeg van de wereld, want in een aardsgezind hart kan de Heilige Geest niet wonen; geen wereldse gedachten mogen bij u huisvesten, want wat samenstemming heeft het licht met de duisternis, de gerechtigheid met de ongerechtigheid? Wat gemeenschap heeft de Geest Gods met de wereld? Daar beide niet in één hart duren kunnen, de wereld moet er uit, zou de Heilige Geest daarin komen; want de vriendschap van deze wereld is vijandschap tegen God, die een vriend der wereld wil zijn, werd een vijand van God gesteld.

1. Gij moet de Heilige Geest gaan halen daar Hij te vinden is, en dat is bij de Zaligmaker Jezus Christus, want in Hem zijn alle schatten van wijsheid en kennis verborgen. Wij moeten in Hem al ons gebrek zoeken vervuld te krijgen, en door 't geloof tot Hem gaan om geest en leven; want

het heeft de Vader behaagd, dat in Hem al de volheid wonen zou, waaruit wij scheppen kunnen genade voor genade, Joh. 1: 16. Want in Hem woont al de volheid Gods lichamenlijk; zodat het alles in Hem te vinden is, en daarom moet gij het in Hem zoeken. Daar komt het Gods kinderen vandaan, dat zij zo weinig toenemen, omdat zij niet meer volmaaktheid in de Heere Jezus zien. Ziet het alles in uw Zaligmaker hetgeen gij van node hebt; als gezicht van zonden en droefheid daarover, een nederig en buigzaam hart, meer heiligheid des levens enz.

2. U moet al het goede dat in Jezus is, uw zielen toepassen. Wat zou het ons baten te weten dat Christus zo volmaakt is, indien ik niet geloof dat het ook mij ten goede is? Die in Hem gelooft, stromen des levenden waters zullen uit Hem in uw zielen vloeien. Zegt niet: *deze genade is voor mij niet, maar voor sterke Christenen, die Gode meer verheerlijken*. Nee, deze belofte gaat al de gelovigen aan, want zij is zonder bepaling, zowel voor zwakken als voor sterken, zo moet gij dan u die toepassen. Kunt gij dat zo niet doen met zulk een sterke verzekering? Zucht daarom, en zegt met de bruid, Hoogl. 8: 1: *Och, dat gij Mij tot een Broeder waart. Och Heere Jezus, was Gij de mijne!* Die verzuchtingen zullen Gode aangenaam zijn.
3. Haalt al dit goed uit Jezus door de gebed; want indien iemand wijsheid begeert, dat hij die van God bidt, die een ieder mild geeft, en niet verwijt. Zo moeten wij Hem gedurig daarom aankleven door middel van het gebed, gelijk de discipelen als Christus was naar de hemel gevaren, en Hij hun belast had naar Jeruzalem te gaan, en daar de beloften des Geestes te verwachten, zo volhardden zij in de gebeden. Hand. 1. *Want indien gij, die boos zijt, uw kinderen goede gaven weet te geven, hoeveel te meer zal uw hemelse Vader u Zijn Geest geven, die Hem gedurig daarom bidden*, Matth. 7: 11.

Wanneer wij nu deze Heilige Geest verkregen hebben, zo laten wij dan die ook wel gebruiken, en dank daar uw God voor.

- (1) Zijn wij sterk, geeft daarvoor God de ere, zelfs voor de minste beweging die gij voelt; erkent het een vrucht van Christus' hemelvaart te zijn, en dankt uw God voor zijn Geest en genade.
- (2) U moet de Geest niet verkeerd onthalen, maar die in uw ziel koesteren, en wèl onthalen, Hem erkennen voor een Afgezant van de hemel. Zoals een Koning het zeer kwalijk neemt, wanneer zijn gezanten kwalijk behandeld worden. gelijk Wij dat zien in David, wanneer hij gezanten gezonden had naar Hanun de Koning, om hem te zegenen en te troosten over de dood van zijn vader, en hij die gezanten kwalijk onthaalde, doch het brak hem zuur op, want daarom werden wel veertig duizend van de Syriërs verslagen, en vier honderd wagens ten roof. 2 Sam. 10: 19. Zou dat dan onze God niet kwalijk nemen, wanneer wij die hemelse Gezant kwalijk onthaalde, die Hij ons zendt om te vertroosten en te zegenen met Zijn gunst en genade? Ja, ten hoogste. Hetzij dan ver van ons dat wij de Geest Gods zouden uitblussen of bedroeven. Wij komen de Geest uit te blussen, wanneer wij moedwillige zonden doen; daartegen vermaant ons Paulus, en zegt: *Broeders, blust de Geest niet uit, noch bedroeft de Heilige Geest Gods niet, door welke gij verzegeld bent tot op de dag der verlossing*. Wij bedroeven de Geest, als wij weer in de zonden komen te vallen, die wij voor een tijd nagelaten hadden, maar opnieuw weer in de zonden storten.
- (3) Wij moeten Gods Geest liever gebruiken in oefening van onze wandel, zodat die niet vleselijk maar geestelijk is, Rom. 8. De Apostel wil, dat zoveel wij de Geest Gods ontvangen hebben, wij naar dezelve zouden wandelen. Het betaamt Gods kinderen dat ze God dienen in geest en in waarheid, Joh. 4: 23. Indien wij door de Geest leven, moeten wij dan ook door de Geest waardig de Heere wandelen, tot alle welbehaaglijkheid, en in alle goede werken vruchten dragen.

Wanneer wij ons zo bereiden om deze Geest te verkrijgen, uit Jezus' volheid, door gebeden die zoeken, en in geloof bezitten, en door een Christelijk leven koesteren, dan zal die goede Geest ons geleiden in een effen land, ons leren wat nuttig is, en leiden op de weg die wij gaan moeten. Dan zal

God ons in dit leven meer van die Geest schenken, zijn gaven deelachtig maken, ons besturen en regeren, ons verkwikken en vertroosten, ons heiligen en verheugen, ons meer gemeenschap met Hem doen hebben, en hiernamaals volkomen Zich met de Vader en de Zoon doen loven en prijzen; *als wij ontwakende, met Gods beeld zullen verzadigd worden, Ps. 17:15, en eeuwig genieten verzadiging van vreugde in Gods aangezicht, en liefelijkheden aan zijn rechterhand. Amen.*